

F. t. l. vedr. udlevering af lovovertrædere m.v.

Stk. 2. § 10 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 10 n. § 10 f, stk. 1, og §§ 10 h og 10 i finder tilsvarende anvendelse.

§ 10 o. Udlevering kan ikke betinges af, at den udleverede ikke må drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for. Udlevering kan dog kun ske på vilkår af, at den udleverede ikke drages til ansvar for sådanne handlinger, hvis

- 1) udlevering ikke kunne have fundet sted for den pågældende lovovertrædelse i henhold til § 10 c, jf. § 10 l, § 10 m, stk. 1, 1. pkt., jf. 4. pkt., eller § 10 m, stk. 1, 2. pkt., eller
- 2) udlevering for den pågældende lovovertrædelse kunne have været afslået efter § 10 d, stk. 2, jf. § 10 m, stk. 2, eller § 10 f, stk. 1, jf. § 10 n, og justitsministeren ikke meddeler tilladelse til, at den pågældende kan drages til ansvar for lovovertrædelsen, jf. § 20, stk. 3.

Stk. 2. Den udleverede kan dog uanset stk. 1, 2. pkt., drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis

- 1) den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade det land, hvortil vedkommende er udleveret, har undladt dette i 45 dage efter den endelige løsladelse, eller er vendt tilbage til dette land efter at have forladt det, eller
- 2) den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til det nordiske land, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive draget til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, jf. § 18 j, eller den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i det nordiske land, hvortil udlevering er sket.

Stk. 3. Udlevering kan ikke betinges af, at den udleverede ikke må videreudleveres til et tredje nordisk land for andre strafbare handlinger begået før udleveringen, end den, der er sket udlevering for. Udlevering kan dog kun ske på vilkår af, at den udleverede ikke videreudleveres til Island, hvis udlevering hertil ville være afskåret efter reglerne i det nordiske land, hvortil udlevering er sket.

Stk. 4. Udlevering kan kun ske på vilkår af, at den udleverede ikke udleveres videre til en medlemsstat i Den Europæiske Union eller en stat

uden for Den Europæiske Union og Norden for andre strafbare handlinger begået før udleveringen, end den, der er sket udlevering for, medmindre

- 1) den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til det nordiske land, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive udleveret videre til en medlemsstat i Den Europæiske Union eller en stat uden for Den Europæiske Union og Norden for sådanne handlinger, jf. § 18 j, eller den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i det nordiske land, hvortil udlevering er sket,
- 2) den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade det land, hvortil vedkommende er udleveret, har undladt dette i 45 dage efter den endelige løsladelse, eller er vendt tilbage til dette land efter at have forladt det, eller
- 3) justitsministeren meddeler samtykke hertil, jf. § 20.«

6. I *overskriften til kapitel 3* indsættes efter »Den Europæiske Union«: »og Norden«.

7. Efter *kapitel 3 a* indsættes:

»Kapitel 3 b

Behandling af sager om udlevering til de nordiske lande

§ 18 g. En nordisk arrestordre skal for at kunne danne grundlag for anholdelse og udlevering til et nordisk land indeholde oplysning om den eftersøgte identitet og nationalitet, tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser samt oplysning om, hvorvidt der er truffet beslutning om anholdelse eller fængsling, eller om der er afsagt dom.

Stk. 2. En nordisk arrestordre, der er udstedt med henblik på udlevering til strafforfølgning, skal tillige indeholde oplysning om, hvilken straf den pågældende handling efter lovgivningen i det land, hvortil udlevering ønskes, kan medføre.

Stk. 3. En nordisk arrestordre, der er udstedt med henblik på udlevering til straffuldbyrdelse, skal tillige indeholde oplysning om den idømte straf eller anden retsfølge.

Stk. 4. En europæisk arrestordre udstedt af Finland eller Sverige betragtes som en nordisk arrestordre.